

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

« | ΣΒΦΡΦΣ »

ΕΝΤΥΠΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ & ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΙΩΤΩΝ

Κρήτης 23 & Χαλκίδος Κ. Χαλάνδρι Τ.Κ. 15231

Τριμηνιαία έκδοση.
Φεβρουάριος - Μάρτιος - Απρίλιος 2004

Τεύχος 160
- Τιμής ένεκεν -

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ
Αρ. 119/2002
Α.Α.285

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

σελ.

Η επικοινωνία μας	3
Η κοπή της πίτας της Αδελφότητας	5
Ενημερωτική επιστολή-Απάντηση	8
Εκλογές	13
Ενημέρωση και παράπονα, κ. Νικ. Ζιάκου	13
Απόκριες 2004, Χαρ. Σκορδάς, Ανθ. Στέρτου, Στ. Ζακοπούλου	16
Πάσχα - Φωτογραφία εξωφύλλου	24
Βάπτιση στο χωριό	25
Μηνύματα Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών	26
Έργα Πολιτιστικού Συλλόγου	27
Ποδηλασία στο χωριό μας	29
Η νέα γενιά των αποδήμων	29
Κοινωνικά	30
Οι άνθρωποι του χωριού μας	31-32

- Τα Ενυπόγραφα κείμενα δεν εκφράζουν απαραίτητα θέσεις και απόψεις του περιοδικού, ούτε και οι συμμετέχοντες στο περιοδικό είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις απόψεις του. Για τα ανυπόγραφα την ευθύνη φέρει η διεύθυνση του περιοδικού.
- Επιτρέπεται η αναδημοσίευση και η μετάδοση όλου ή μέρους της έκδοσης, κατόπιν αδείας του εκδότη ή εφόσον αναγράφεται η πηγή.

Ιδιοκτήτης - Εκδότης - Διευθυντής:

Παναγιώτης Στεφ. Ζακόπουλος
 Κρήτης 23 και Χαλκίδος κ. Χαλάνδρι - Τ.Κ. 15231
 Τηλ. 210-6721822 κιν. 6972733656
 Και Αμάραντος Κονίτσης - Τ.Κ. 44100 – τηλ. 26550 – 23648

Υπεύθυνος τυπογραφείου:

Ευγενία Σπανού
 Ευριπίδου 87 – Fax: 210-3214317

Η ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΑΣ

Αγαπητέ Παναγιώτη·

Σου εύχομαι από τα βάθη της καρδιάς μου, ο Πανάγαθος Θεός και ο Προστάτης του Χωριού μας Άγιος Γεώργιος να σου χαρίσουν υγεία, υπομονή να συνεχίσεις αυτό το ωραίο περιοδικό, που γράφεις. Μας θυμίζεις όλα τα παλαιά έθιμα του χωριού μας. Συγκινούμαστε αλλά και χαιρόμαστε μαζί που το διαβάζουμε. Εγώ μόλις το παίρνω στα χέρια μου αφήνω κάθε δουλειά και διαβάζω τις θέσεις που παίρνεις για διάφορα θέματα, τα νέα των χωριανών και κοιτάζω τις φωτογραφίες συγγενών και φίλων.

Όπως ξέρεις Παναγιώτη εγώ δε μεγάλωσα στο χωριό μας. Όμως η αγάπη και οι ρίζες του χωριού μας μ' έκαναν να γυρίσω πίσω και να φέρω τον αείμνηστο σύζυγό μου Πέτρο και τα παιδιά μου και τα εγγόνια μου. Θέλω να ευχαριστήσω εγώ και τα παιδιά μου για τη συμπαράσταση στο βαρύ μας πένθος 1) τον Πολιτιστικό Σύλλογο και τον πρόεδρό του κ. Γ. Κατή 2) όλους τους συγχωριανούς μου, όλους τους συγγενείς και τους φίλους.

Εσένα προσωπικά Παναγιώτη που αναγγέλλοντας τον θάνατο του συζύγου μου μέσω του περιοδικού σου, δεν ξέχασες να τονίσεις την αγάπη του και το ενδιαφέρον του για το χωριό μας.

Με πολύ αγάπη
Μαριάνθη Συρμακέση-Παπαϊωάννου

- Να σας ευχαριστήσω θερμά για τις ευχές και τα καλά σας λόγια. Από σας αντλώ δύναμη για να συνεχίζω. Με τον ερχομό σας στο χωριό, δώσατε πνοή και ζωντάνια. Ελπίδα για ζωή. Μακάρι ν' ακολουθούσαν κι άλλοι το παραδειγμά σας. Ο αείμνηστος σύζυγός σας θα μείνει για πάντα στις καρδιές μας.
-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΤΜΗΜΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ & ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΣ

Iωάννινα 29/1/2004

Αγαπητέ κύριε Ζακόπουλε,

Σας ευχαριστώ για την επιστολή σας όσο και για τις επισημάνσεις σας. Λυπάμαι για τα αισθήματα που έχετε για το Πανεπιστήμιο, ίσως όντως να έχουν γίνει παραλείψεις του είδους που αναφέρετε εκ μέρους μας και να είναι δικαιολογημένα.

Προσωπικά κάνω, εδώ και χρόνια, μια προσπάθεια “ανοίγματος” στην κοινωνία και συνεργασίας με φορείς που ασχολούνται με θέματα λαϊκού πολιτισμού, εξου και η προσπάθεια συγκρότησης του Αρχείου.

Μακάρι αυτή η επικοινωνία μας να είναι η αφορμή για να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες και να υπάρξει συνεργασία. Όπως και να'ναι το περιοδικό σας πρέπει να έχει τη θέση του στο Αρχείο μας. Σας ευχαριστώ θερμά.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Βασίλης Νιτσιάκος

- Κύριε Νιτσιάκο, σας ευχαριστώ θερμά για την απάντησή σας, ήδη έχω ανταποκριθεί στην προσπάθειά σας για συγκρότηση του αρχείου και ελπίζω να συμβάλλω στο μέτρο του δυνατού, με τις ελάχιστες δυνάμεις μου στο δημιουργικό σας έργο.
-

Θεσσαλονίκη 2-2-2004

Κύριε Ζακόπουλε,

Παρακαλουθώ ανελλιπώς την έκδοση του περιοδικού με θέματα από το πολυαγαπημένο μας χωριό τον Αμάραντο Κονίτσης και σας συγχαίρω για την προσπάθειά σας να κρατήσετε ζωντανές τις μνήμες των προγόνων μας και των παραδόσεων του τόπου μας που ενώ βρισκόμαστε μακριά του υπεραγαπούμε.

Θέλοντας να συμβάλω και εγώ με τον δικό μου τρόπο στην αναβίωση του παρελθόντος και κατανοώντας την δυσκολία από μέρους σας στην ανεύρεση υλικού παίρνω το θάρρος και σας αποστέλλω δισκέτα CD με περιεχόμενο φωτογραφίες της οικογένειάς μου, παλαιές και πρόσφατες, κάποιες από τις οποίες παρακαλώ να δημοσιεύσετε.

Ευχαριστώντας εκ των προτέρων,
Αλεξάνδρα Τζάφου

- Κυρία Τζάφου, έλαβα τις φωτογραφίες σας και σας ευχαριστώ θερμά για την συμβολή σας στην προσπάθεια του περιοδικού. (βλ. σελ. 31)
-

Αγαπητέ μας Παναγιώτη·

Για τις γιορτές που περιμένουμε, σου ευχόμαστε εγώ και τα παιδιά μου, μέσα από την ψυχή μας, "Καλό και ευλογημένο Πάσχα". Με υγεία, χαρά και προκοπή. Πάντοτε να έχεις επιτυχίες, για το σπουδαίο και χρήσιμο αυτό έργο που διάλεξες για να μας ενώνεις όλους μας. Με την Αγάπη και Ευλογία Χριστού να συνεχίζεις αυτή την Σπουδαία Κληρονομιά που έχεις χτίσει και έβαλες με τα δικά σου χέρια το πρώτο λιθαράκι σε αυτόν τον όμορφο αγώνα που άρχισες...

Με αγάπη Χριστού
Στέρτσου Λευκοθέα του Χαραλάμπους
Κιάτο 6-4-04

- Αγαπητή Λευκοθέα, σας ευχαριστώ πολύ για τις ευχές σας. Ο Θεός και ο Άη Γιώργης να σας χαρίζει υγεία, ευτυχία και δημιουργία.

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Στις 15 Φεβρουαρίου έγινε η κοπή πίτας της Αδελφότητος στο Στάνλεϋ. Παρουσία 60 περίπου ατόμων κυρίως συγγενών του Δ.Σ., δυστυχώς... Μοιράστηκαν δώρα στα μικρά παιδιά από τον κ. Π. Κάππο ντυμένο ως κλόουν. Στους μεγαλύτερους προσφέρθηκε καφές, γλυκό και τσίπουρο. Έγιναν ομιλίες χωρίς κανένα ιδιαίτερο θέμα. Κυρίως ευχές για τη νέα χρονιά. Παρευρέθηκε η πάρεδρος του χωριού κ. Χαρίκλεια Γεράση και ο κ. Γεώργιος Κατής Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου. Σ' αυτόν οφείλεται και το κάλεσμα των οργάνων από την πάνω αίθουσα από την γιορτή των Στρατιανιτών, δίνοντας ζωντάνια στην εκδήλωση και σπάζοντας την υποτονικότητα. Το φλουρί το κέρδισε η κ. Παναγιώτα Γρηγοροπούλου, πάντα τυχερή να είναι! Στο τέλος έγιναν οι αρχαιρεσίες για το νέο Δ.Σ. Παραιτήθηκαν οι Κων/νος Παναγιωτίδης και Φώτης Παναγιωτίδης που παρά τις εκκλήσεις της κ. Γκουντουβά και άλλων παρευρισκομένων για παραμονή ήταν ανένδοτοι, για τους δικούς τους λόγους. Το κενό συμπληρώθηκε από την κ. Νίκη Γκουντουβά, εμένα (Παναγιώτη Ζακόπουλο) και τον κ. Κώστα Παπαζήση. Έτσι παρέμειναν οι προηγούμενοι με την συμπλήρωση των ανωτέρω, ανακοινώθηκαν και επισφραγίστηκε με το χειροκόπτημα των παρευρισκομένων δηλ. της Συνελεύσεως. Κάτι δεν άρεσε όμως στους παραιτηθέντες και παρασκηνιακά – αντικαταστατικά ξαναμπήκαν στη σύνθεση του Δ.Σ. μη σεβόμενοι την απόφαση της συνελεύσεως. (περισσότερα σελ. 9-12) Αυτά δεν τιμούν κανέναν. Λίγος σεβασμός χρειάζεται στους θεσμούς και στον κόσμο που παρακολουθεί και κρίνει... Έτσι οδηγείται η Αδελφότητα από το κακό στο χειρότερο.

**Η τυχερή της χρονιάς
Γιώτα Γρηγοροπούλου. Πάντα τύχη να
έχεις, εσύ και η οικογένειά σου.**

Το μέλλον
της Αδελφότητας
και του Αμάραντου

Ο μικρός Γιώργος Παν.
Κατής που έκλεψε την
παράσταση με τον παππού
του Γιώργο και την γιαγιά
του Δήμητρα.

Ο Παναγιώτης και η Ελένη
Κατή. Το βλαστάρι τους
έκλεψε τις καρδιές μας!

Χορός στην κοπή της πίτας της Αδελφότητας. Το αναπάντεχο κάλεσμα των οργάνων από τον πρόεδρο του Πολιτιστικού Κ. Γεώργιο Κατή δημιούργησε ευθυμία και κέφι.

Η κυρία Έλλη Βράνιστα
και ο σύζυγός της Γιώργος.

Ο κ. Νικόλαος Παπαμιχαήλ
με τη σύζυγό του Καίτη.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ
«ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ»
 ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 20 - ΑΘΗΝΑ
 ΤΗΛ. 52.45.248

**ΠΡΟΣ: ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
 ΔΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΑΓΑΛΤΑΧΟΥ
 ΑΜΑΡΑΝΤΙΩΤΩΝ
 <ΙΣΒΟΡΟΣ>**

Αθήνα 10.03.04

ΘΕΜΑ: Ενημέρωσης

Αγαπημένη Πανοργιώτη,

Πρώτα απόλλα θα θέλαμε να σε ευχαριστήσουμε για την φιλοξενία των δραστηριοτήτων της ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ στο 15^ο τεύχος του περιοδικού σου.

Επίτρεψε μας να σου γνωρίσουμε την ομάδαντι απόφασή μας που θα πρέπει να δημοσιεύσεις στο επόμενο τεύχος του περιοδικού σου. Για την αποκατάσταση της αλήθευτος.

Καλό είναι να γνωρίζεις πως η απόφαση της πρατριτήνιας τέλεσης του χορού της Αδελφότητας αφορά το Δ.Σ.

Παρ'όλα αυτά είχαν ενημερωθεί οι φορεις (Πρόεδρος και αντιπρόεδρος του Ποδ.Συλλόγου και Πόρεδρος του χωρού) και βέβαια δεν αναφέρεις τίποτα για την αισθητή απουσία όλων των μελών του Δ.Σ. του Ποδ.Συλλόγου.

Η εύκαλη κρίση επιβέτειν (π.χ. ασεβείς-ανήθυκοι) που χαρακτηρίζουν μέλη και συλλόγους θα πρέπει στο μέλλον να αποφεύγονται για να μην δημιουργούνται αντιπαλότητες και δικόνουμες. Που μπορεί να έχουν ως απούλεομα την απομάκρυνση των μελών από Τους συλλόγους. Άλλωστε οι χαρακτηρισμοί αυτοί δεν αριθμούν σύλλογοι στο ύφος, αύτε στο σκοπό ενός σοβαρού περιοδικού.

Πνοποιούμε ότι όλοι μας με τις όποιες δυνάμεις μας συμβάλλουμε στον κοινό σκοπό και σκοπό που είναι ένος και απλός:

Η ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΟ ΧΟΡΙΟ**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ**

Κ. Παναγιωτίδης

Τούτη Λειτούργια

Παπαγιαννόπουλος Χ.
Καπηλού Αγγελική**Ο ΓΡΑΜΜΑΤΑΚΗΣ**

Φ. Παναγιωτίδης

Κορικής Σταύρος

Βλάχοβα Εγρήγορη

Απάντηση της επιστολής της 10-3-04 της σελίδας 8

Αγαπητοί Χωριανοί,

Αποτελεί «ιδιαίτερη τιμή για μένα η επικοινωνία σας» με το περιοδικό, μετά από δύο ολόκληρα χρόνια θητείας. Νας σας υπενθυμίσω ότι το περιοδικό λέγεται **ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ** „ΙΣΒΟΡΟΣ” και όχι απλώς **ΙΣΒΟΡΟΣ**, ότι ήσασταν το μοναδικό συμβούλιο που δεν αναφέρθηκε ποτέ στο περιοδικό, το μοναδικό του χωριού μας και των 23 χωριών του Δ. Κόνιτσας. Το θυμηθήκατε τώρα με μια αναφορά εννέα γραμμών, ενώ σε προηγούμενα τεύχη, είχα ολόκληρες σελίδες για τις δραστηριότητές σας, παρά την προφορική εντολή του... προέδρου να μη δημοσιεύεται τίποτε χωρίς την σφραγίδα της „Αδελφότητος”, σαν να ήταν κτήμα του! Το „θέμα σας ενημέρωση” το δημοσιεύω όχι μόνο γιατί το ζητάτε αλλά γιατί αυτός είναι και ένας από τους ρόλους του περιοδικού και ποτέ δεν αρνήθηκα σε κανέναν τίποτε! Η ημερομηνία του χορού, μας αφορά όλους. Η απόφαση βγαίνει μετά από συνεργασία για να μην γίνονται λάθη. Όπως το 2001 που συνέπεσε με τα Τζουτζουνίδια. Ο προηγούμενος χορός έγινε σε συνεργασία με το προηγούμενο Δ.Σ. του Πολιτιστικού. Η επιλογή της ημερομηνίας και του κέντρου διασκεδάσεως. Και αυτό το γνωρίζω όχι μόνο γιατί το έζησα προσωπικά, αλλά έχει καταγραφεί στο ενημερωτικό έντυπο του τότε Δ.Σ. του Πολιτιστικού. Εκτός αν αυτό οφείλεται στο ότι ήταν συγγενείς και φίλοι! Εάν ενημερώθηκαν οι φορείς, αυτό έγινε ονομαστικά και μετά την απόφαση όπως „όλοι” οι χωριανοί. Όσο για την απουσία του Πολιτιστικού Συλλόγου από το χορό, αναφέρω στο ίδιο κείμενο ότι „θα αναφερθώ μετά την όποια εκλογή του νέου Δ.Σ. της Αδελφότητας”. Κι αυτό για να μην θεωρήσετε ότι δημιουργώ εντυπώσεις. Εγώ προσωπικά θεωρώ λογική την απουσία του, αφού ο Πολιτιστικός Σύλλογος σέβεται τα ήθη και τα έθιμα και δεν μπορεί να παρασύρεται και να συμμετέχει στα λάθη σας. Αυτή είναι προσωπική μου άποψη. Εάν θέλετε του Πολιτιστικού Συλλόγου θα πρέπει να απευθυνθείτε εκεί. Οι δύο λέξεις που σας „δυσαρέστησαν” είναι η πιο επιεικής ερμηνεία των αποφάσεων, των πράξεων και του αποτελέσματός τους.

1) **Χοροί και τραπέζωμα δεν γίνονται τις ημέρες προσευχής και νηστείας. Δεν έχουμε δικαίωμα ν' αποκλείουμε κανέναν. Αυτό όταν γίνεται επιεικώς χαρακτηρίζεται ασέβεια.**

2) **Η παραβίαση νομότυπων, διακηρυγμένων κανονισμών όπως η κατάργηση της Δημοπρασίας των λιβαδιών μας, ενώπιον των χωριανών και του κτηνοτρόφου, του ενδιαφερομένου, εκτός του ότι είναι παράνομο, και προσβολή της φιλοξενίας –**

καλεσμένου, δεν συνάδει, δεν βρίσκεται σε αρμονία, δεν ταιριάζει με τα ήθη του χωριού μας, με τις καθιερωμένες αρχές μας. Είναι κατάργηση ηθών, και δεν τιμά καθόλου αυτούς που ενήργησαν έτσι. Ο κτηνοτρόφος όμως φάνηκε αξιοπρεπής και δεν κίνησε νομικές διαδικασίες. Γι' αυτούς που έχουν φιλότιμο, η περιφρόνησή του ήταν πιο τραυματική και επώδυνη από οτιδήποτε άλλο. Επιεικέστατα λοιπόν ήταν απρεπής και άγγιζε τα όρια του ανήθικου η συμπεριφορά τους. Γι' αυτό και η Γενική Συνέλευση του χωριού τους κατήργησε και ανέθεσε σε νέο Δ.Σ. ν' αποκαταστήσει τα θιγέντα και την νομιμότητα και ωρτήστε τους τι τραβάνε σ' αυτή τους την προσπάθεια, μ' αυτά που κληρονόμησαν!

Η αγάπη για το χωριό, είναι η δύναμη που μας ωθεί να εργαζόμαστε όλοι μαζί με στόχο και σκοπό την επίλυση των προβλημάτων του. Και εννοώ ΧΩΡΙΟ με ωμέγα (την ιδιαίτερη πατρίδα) και όχι με Ο (όμικρον) ΧΩΡΙΟ όπως το γράφετε και σημαίνει στιβάδα του δέρματος κάτω από την επιδερμίδα, κοινώς ξιούμπος ή βούγκρος. Θέλω να πιστεύω ότι είναι ορθογραφικό γιατί παρακάτω την κ. Λευκ. Τσάτη αναφέρετε ως Τσάση και δεν μου κάνει έκπληξη γιατί κάθε σας έντυπο, παρατηρώ ότι το χαρακτηρίζει η προχειρότητα, αφού είναι γεμάτο με ορθογραφικά, νοηματικά και άλλα λάθη. Χαρακτηριστική είναι η πρόσκληση –ενημέρωση της 11-12-02 που μέτρησα τουλάχιστον 15 λάθη. Η πρόσκληση της Κοπής της Πίτας 14-1-04 που τελείωνε με το· “Η παρουσία σας είναι αναγκαία για την ψήφιση του νέου Δ.Σ. της Αδελφότητας”. Σαν να εννοούσατε ότι για τα υπόλοιπα δεν ήταν απαραίτητη η παρουσία των χωριανών. Όσον αφορά την σύνθεση που υπογράφει ως Δ.Σ. της Αδελφότητας, δεν νομιμοποιείται, γιατί ο Πρόεδρος Κων. Παναγιωτίδης και ο Γραμ. Φώτης Παναγιωτίδης ενώπιον της Συνέλευσεως της Αδελφότητος την 15η Φεβρουαρίου είχαν παραιτηθεί. Το κενό συμπληρώθηκε από την κ. Νίκη Γκουντουβά και τους κ.κ. Παναγιώτη Ζακόπουλο (δηλ. εμένα) και τον Κων/νο Παπαζήση. Ενώ η κ. Ευτυχία Γεράση που δεν είχε εκφράσει την άρνησή της για συμμετοχή δεν αναφέρεται στο “Δ.Σ.”. Γράφτηκαν άραγε εκείνη την ώρα τα Πρακτικά από την Γραμματέα κ. Γιώτα Γρηγοροπούλου; Όπως και νάναι, η εκλογή σας δεν έγινε από την Συνέλευση, έγινε στο παρασκήνιο και είναι λυπηρό! Δεν νομιμοποιείσθε. Είστε αντικαταστατικοί! Ωστόσο, αν θέλετε να δουλέψετε, δουλέψτε ως υπηρεσιακό Δ.Σ. για να μη δημιουργηθεί προηγούμενο. Αυτές οι κινήσεις δεν αρμόζουν στην παράδοση της Αδελφότητος και δεν είναι αυτές οι παρακαταθήκες που κληρονομήσαμε. Οι παρασκηνιακές κινήσεις θυμίζουν “στοές” με άδηλους σκοπούς, κάτι τελείωσης ξένο και αποκρουστικό από εμάς.

Στην επιστολή σας ενημέρωση αναφέρεστε σε αντιπαλότητες, διχόνοιες και απομάκρυνση των μελών. Κάντε μα αυτοκριτική και ανατρέξτε στο παρελθόν. Όταν ένας από σας απευθυνόμενος στους παρενορισκόμενους σε κοπή της πίτας στις 16

Iαν. 2000, αναφερόμενος σε χωριανούς που σχολιάζουν, απείλησε ότι αν ξαναγίνει θα τους πιάσει από το... λαιμό! Το ακροατήριο αποτελούνταν από χωριανούς κάθε ηλικίας και καθ' όλα σεβαστοί. Μεταξύ αυτών και εκλεκτοί καλεσμένοι όπως η κ. Άννα Μπουρατζή επιτροπής γυναικών Παν/κής, η κ. Βάσω Μάνου της επιτροπής γυναικών, ο κ. Ζηκόπουλος από το Μαζαράκι, ο τραγουδιστής έφορος του Πολιτιστικού της Παν/κής κ. Στ. Μπέλος, ο Πρόεδρος της Παν/κής κ. Αλεξίου και ο Γεν. Γραμματέας κ. Δρόσος. Από τότε δεν τους ξαναείδαμε. **16 Αυγούστου 2001.** Στη Γενική Συνέλευση του χωριού. **Δύο άλλα σημερινά μέλη σας** και τότε του Πολιτιστικού με αγανάκτηση πέταξαν τα αρχεία του Συλλόγου πάνω στο τραπέζι φωνάζοντας, αμάν πάρτε τα να απαλλαγούμε. Δημιούργησαν τέτοιο αρνητικό κλίμα που παρ' ολίγο να διαλυθεί ο Πολιτιστικός Σύλλογος. Οι ίδιοι μετά ανέλαβαν εθελοντικά στο Δ.Σ. της Αδελφότητας (*sic*). **13 Ιαν. 2002.** **Άλλο μέλος και μάλιστα ο νεοεκλεγείς τότε πρόεδρος**, από μικροφώνου προσβάλλει τον αποχωρούντα υπό τύπον δήθεν αστειότητος. Ο ίδιος ο απερχόμενος πρόεδρος και όλη η οικογένειά του εμφανώς δυσαρεστημένοι και στεναχωρημένοι δεν ξανασυμμετείχαν σε εκδήλωση του χωριού. Η συγκεκριμένη οικογένεια έχει επί σειρά ετών προσφέρει τεράστιο έργο. Η απουσία της είναι σημαντικότατη απώλεια. **Αυτός που δημιούργησε το πρόβλημα ο κ. Κων/νος Παναγιωτίδης** συμμετέχει σαν πρόεδρος της Αδελφότητος στην Γενική Συνέλευση του χωριού στις 16 Αυγ. 2003, παίρνοντας το λόγο από τον τότε πρόεδρο του Π.Σ. κ. Χρήστο Κούκη σε ερώτηση για την “πορεία” του Μύλου απήντησε ψευδέστατα μπροστά σε όλους τους χωριανούς ότι έχει υπογραφεί η έγκριση του διατηρητέου του Μύλου. Όχι μόνον δεν είχε υπογραφεί αλλά όπως αποδείχτηκε ο φάκελος είχε επιστραφεί από την Αθήνα στα Γιάννινα ως μη άμεσης προτεραιότητας. Το ενημερωτικό έγγραφο το κρατούσατε εσείς και το παρέλαβε το Νέο Δ.Σ. του Πολ. Συλλόγου μετά από πίεση το Δεκέμβριο.

Ο ίδιος πρόεδρος κάνοντας επίδειξη μεγαλομανίας πρότεινε στον αντίστοιχο του Πολιτιστικού να κάνουν μια επίσκεψη στον υπουργό Πολιτισμού για να του δώσει γύρω στα 5 εκατ. δρχ!!! από το συρτάρι του θα τα έβγαζε ο υπουργός εκείνη την ώρα; **Άλλο μέλος σας** ενώ έχει προσφορά σε άλλους συλλόγους (χορευτικό, εκδηλώσεις, ενισχύσεις κλπ.) δεν προωθεί στην Αδελφότητα τίποτε, παρά τις συγκεκριμένες προτάσεις μας. **Ν' αναφέρω το θέμα του χορού πάλι;** **Ν' αναφέρω όχι μόνο την παντελή έλλειψη συνεργασίας με το νέο Δ.Σ. του Πολιτιστικού** αλλά και την παρεμπόδιση του έργου του. Σας υπενθυμίζω ότι εξαιτίας σας χάθηκε η σελίδα του χωριού στο Διαδίκτυο. Ενώ είχε συμφωνηθεί η από κοινού συνέχισή της, δεν ανταποκριθήκατε στις συνεχείς εκκλήσεις του Πολιτιστικού. Ήταν ένα έργο που όλοι οι Αμαραντιώτες, όπου γης, καμάρωναν! Τι να πρωτοπά, λυπάμαι μόνο... Και τώρα πάλι εσείς οι ίδιοι δημιουργείτε πρόβλημα με το Δ.Σ. που διόρισε-εξέλεξε η Συνέ-

λευση της Αδελφότητος, του λάχιστον διορθωθείτε, δουλέψτε για τους εδώ Αμαραντιώτες και μην σαμποτάρετε αυτούς που θέλουν να προσφέρουν.

Στα δύο χρόνια της νόμιμης θητείας σας, ήμουν διακριτικός και αποσιωπούσα τα λάθη και τα κακώς κείμενα, με την ελπίδα ότι κάτι θα γίνει και λόγω έλλειψης άλλων ατόμων ενδιαφερομένων. Όμως η τακτική της σιωπής για μια ακόμα φορά απεδείχθη κακή. Είχε αρνητικά αποτελέσματα. Οι εκδηλώσεις κατήντησαν υπόθεση ρουτίνας, γίνονται για να γίνονται, για τη συνδρομή και να πουληθεί το ημερολόγιο. Χωρίς εμπνεύσεις, χωρίς ενθουσιασμό, υποτονικό κλίμα και αδιάφορο. Η όποια προσέλευση των χωριανών σχεδόν αναγκαστική λόγω της συγγένειας με άτομα του Δ.Σ. Άν πραγματικά πονάτε και θέλετε, κάντε την υπέρβαση. Διαγράψτε το παρελθόν. Συνεργασθείτε... Ελάτε να κάνουμε το χρευτικό, να διοργανώσουμε εκδρομές, ελάτε να κάνουμε τη γιορτή του τσίπουρου εδώ, στην Αθήνα! Τόλμη, πίστη και αγνή πρόθεση χρειάζεται...

Πολλά τα παράπονα που συδαυλίζουν και ανακινούν την κριτική... Οι αδεξιότητες ως κηλίδες στο σώμα των συλλόγων γίνονται πρόσκομμα, εμπόδιο για αποφασιστικά δημιουργικά βήματα και απομακρύνοντας τους χωριανούς... Γι' αυτό δεν πρέπει να καλύπτεται η πραγματικότητα, να μην κρύβονται οι σκιές, να μην χρωματίζονται με φωτεινά χρώματα και να παρουσιάζονται όλα ρόδινα. **Σκοπός να είναι η αλήθεια!** Η πιστή απεικόνιση! Με αντικειμενικότητα και ευσυνειδησία και αυτό προσπαθώ να κάνω. Να εκταθώ στη διερεύνηση όλων των πτυχών της ζωής, της πορείας και της δραστηριότητας των συλλόγων και του Τοπικού Συμβ. Σε ποιο βαθμό όμως το βύθισμα στο παρελθόν ή στο τώρα θα φωτογραφίζει πιστά, καθαρά την πραγματικότητα, θα φανεί όταν απλωθεί στο απέραντο στημόνι του χρόνου και υφασμένο δοθεί στους επόμενους.

Παρακολουθώντας τα γεγονότα ο καθένας απ' την δική του οπτική γωνία, φυτεύουν στις καρδιές μας πότε τη μελαγχολία, πότε τη χαρά και την ελπίδα αλλά όμως και την αγανάκτηση. Δεν έχω την πρόθεση να κινήσω ένα ανελέητο μαστίγωμα, οι ευθύνες όμως πρέπει να καταλογίζονται και να αποδοκιμάζεται η ιδιοτέλεια και η πλημμελής και κακή διαχείριση των κοινών. Σηκώνω το βάρος – όσο αντέχουν οι ώμοι μου – των λαθών του εαυτού μου και των συγχωριανών μου. **Μετέχω στη χαρά και στη δημιουργία.** Άλλα γεύομαι και την πικρία της οδύνης των σφαλμάτων των δικών μου ή των άλλων. Συντρίβομαι μπροστά στην ταλαιπωρία των Συλλόγων και του χωριού μας, που την προκαλούν τα ανθρώπινα παραπτώματα, οι μικροπρεπείς επδιώξεις, οι παρασκηνιακές σκοτεινές ζυμώσεις και οι μεταμορφώσεις-μεταλλάξεις συγχωριανών μου...

Η Αναβάπτιση στην “Κολυμβήθρα” του Αμαράντου, στην Παραδοσιακή μας Ηθική, θα σας επαναφέρει και θα δώσει Νόημα, Στόχους, Όραμα και Λύσεις...

Ε Κ Λ Ο Γ Ε Σ

7 Μαρτίου 2004

Τα αποτελέσματα στο χωριό μας έχουν ως εξής: Ν.Δ. - 83, ΠΑΣΟΚ - 40, ΣΥΝ. - 7, ΚΚΕ - 7, ΛΑΟΣ - 2, Ε.Κ. - 1, Άκυρα - 1. Σύνολο - 141.

Δυστυχώς συνεχώς μειώνεται ο αριθμός των ψηφοφόρων. Υπάρχουν κάποιες αντικειμενικές δυσκολίες, αλλά οι περισσότεροι είναι λόγω ευκολίας. Ας αναθεωρήσουν όσοι μπορούν και ας επιστρέψουν τα δικαιώματα. Η αποδυνάμωση του εκλογικού μας σώματος αυτομάτως αποδυναμώνει και τις δυνατότητές μας για διεκδικήσεις. Δεν πρόκειται οι πολιτικές δυνάμεις να μας παίρνουν σοβαρά όταν δεν υπάρχει ικανός αριθμός ψηφοφόρων.

Αμάραντος τη 17/2/2000

*Mία ενημέρωση και παράπονα
του Νικολάου Ζιάκου του Αντωνίου και της Αικατερίνης
εξ Αμαράντου Κονίτσης*

Αγαπητοί χωριανοί, όπως γνωρίζετε μετά τη Δικτατορία ήμουν ο πρώτος πρόεδρος της κοινότητος και με δύναμη του χωριού γύρω στα 920 άτομα, όταν εξελέγην και πρόεδρος στην κοινότητα σε κακά χάλια και καταχρεωμένη ακόμη από τον μακαρίτη τον Τάκη Σκορδά, που είχε πάρει το δάνειο και έφτιαξε το δρόμο Κόνιτσα-Αμάραντος, από το οποίο είχαν μείνει υπόλοιπο 666 χιλιάδες και 666 δραχμές (666.666 δρχ) και χώρια στους κοινοτικούς υπαλλήλους χρέη και στους χωριανούς ήταν πολλά τα χρέη. Ο προϋπολογισμός της κοινότητος ήταν 250.000 δρχ. Προσέξτε, αυτό είναι σημαντικό! Μόλις περίλαβα αμέσως τον προϋπολογισμό τον έκανα 1.200.000 (ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλ. δρχ.) την πρώτη χρονιά και τούτο ήταν χρεωμένη γιατί μία παρεξήγηση με το Δημόσιο μας είχαν κατασχέσει το βουνό, γιατί υπήρχαν λόγοι, έκανα με το Φάνη Τσιάτση 8 (οκτώ) Δικαστήρια με το Δημό-

Ο κ. Νικόλαος Ζιάκος, τότε Πρόεδρος καταθέτει στεφάνι στο Ηρώον.

σιο και το ξαναπήραμε στην Κοινότητα το Βουνό. Το Φάνη όπως γνωρίζετε τον είχα Δασοφύλακα, τον είχα Γραμματέα, γιατί δεν είχα Γραμματέα. Αφού επανήλθε στην Κοινότητα (το βουνό) κάναμε πίνακα, βγάλαμε Δημοπρασία ξυλείας και ξεχρεώσαμε όλα τα χρέη μέσα στην τρίτη χρονιά. Τη δεύτερη χρονιά ο προϋπολογισμός έφτασε 1.300.000 δρχ., την τρίτη χρονιά έφτασε στα 5-6 εκατομμύρια και ξεχρεώσαμε όλα τα χρέη και όταν τελείωσε η θητεία μου στα 4 (τέσσερα) χρόνια, άφησα στο Ταμείο της Κοινότητος **4.700.000 δρχ.** Ήμασταν υποχρεωμένοι να κάνουμε και τον προϋπολογισμό της Κοινότητος για την άλλη τετραετία. Βάλαμε να κάνουν τους δρόμους του χωριού, το εσωτερικό του χωριού, με μαύρη πέτρα γκαλντερίμια. Αυτοί που βγήκαν μετά από εμάς τα έκαναν με τσιμέντο και είχαμε και ατυχήματα με τον πάγο το χειμώνα, τρεις τέσσερις γυναικες σπάσαν τα χέρια, πόδια, πλευρά... Μετά από αυτά ξεκίνησα να αξιοποιήσω τα Λουτρά που ήταν τρύπες σκέτες και το πέτυχα! Τα αξιοποιήσαμε με το Νομάρχη κύριο Χανό και βγάλαμε άδεια Ιαματικών Λουτρών, τα οιξάμε με αυτά με νερό, γιατί δεν υπήρχε νόμος με ατμό, μόνον με νερά. Μετά φτιάσαμε την ύδρευση στην τετραετία μου. Και στα λουτρά και στο χωριό δεν πρόλαβα να την τελειώσω, γιατί έληξε η τετραετία μου. Ήθελα 1200 μέτρα να τελειώσει το έργο, το οποίον το φτιάσαν μετά από εμένα. Πήρα όλους τους ανίκανους για εργασία, γυναικες, άντρες, τους έβγαλα όλους ανα-

πηρική σύνταξη, ΟΓΑ. Κάναμε σεμινάρια στο Δήμο Κονίτσης, μιλούσε ο κύριος Δήμαρχος Γκότσιος. Λέγαμε για τα βουνά και τα χωράφια μας που μας τα έπαιρνε το Δασαρχείο και ανέλαβα το λόγο εγώ. Όλοι οι πρόεδροι με χειροκρότησαν και με χαιρετούσαν δια χειραψίας και ο κύριος Δήμαρχος μου έλεγε να κατέβουμε μαζί στην κυβέρνηση για οτιδήποτε ανάγκες του χωριού και του Δήμου. Όταν κατέβαινα στην Κόνιτσα ή για τα Γιάννενα, για την Νομαρχία, οι χωριανοί στην Κόνιτσα φώναζαν, ήλθε ο Πρόεδρος των Προέδρων! Άλλα η τύχη μου με γέλασε. Αρρώστησα και κάθισα 9 μήνες στο κρεβάτι και δεν ξαναέβαλα για πρόεδρος. Ξανά πέρασα όλα του χωριού, πρόεδρος, σύμβουλος, σε επιτροπές του χωριού, επίτροπος στην εκκλησία, όλα αυτά έκαναν γύρω στα 22 χρόνια να εξυπηρετώ το χωριό, αλλά και σήμερα που είμαι 75 χρονών, ακόμη προσφέρω στο χωριό, για τα νερά τις λάμπες και ό,τι άλλο χρειαστεί και άλλα πολλά που με ειδοποιούν από το Δήμο. Εν τούτοις όμως, είναι και μερικοί που τους εξυπηρετώ, χωρίς αμοιβή και Αρχές του χωριού (εξουσία) που όλα αυτά τα πέταξαν στην άκρη και τα πατάν και αυτή είναι η σημερινή Πάρεδρος. Μας κάνει το μεγάλο και δεν έχει βάλει μια λάμπα στο χωριό, αφού να λάβετε υπόψιν, έκανε ο Δήμος μια ανακοίνωση με έγγραφο στα χωριά, προτού 15 μέρες και έληγε στις 17-18 του μηνός Φεβρουαρίου και αυτή δεν την τοιχοκόλλησε πουθενά να λάβουμε υπόψιν, να κάνουμε τα χαρτιά, τι δικαιολογητικά χρειάζονταν για να πάρουμε κάτι τρόφιμα, από πού προέρχονται δεν μας είπε τίποτες, αλλά το κακό είναι που ήλθε στο χωριό στις 17 του μηνός και η ώρα τρεις το απόγευμα και με έπιασε ένα τηλέφωνο και μου λέει: "Μπάρμπα Νίκο μας ήλθε ένα έγγραφο και όλοι οι χαμηλοσυνταξιούχοι να κάνουν τα χαρτιά, να πάρουν κάτι τρόφιμα, εγώ της ζήτησα το λόγο γιατί δεν το τοιχοκόλλησε και με νεύρα μου λέει "εγώ σε προειδοποιώ" και μου έκλεισε το τηλέφωνο. Εγώ νόμισα ότι με πήρε από την Κόνιτσα, μετά από μισή ώρα τη βλέπω στη γειτονιά να γυρίζει σπίτι το σπίτι και να κάνει τα χαρτιά στον καθένα, τότες μου κακοφάνηκε, γιατί; Εγώ δεν ήμουν από το χωριό; και ξεχάστηκαν όλα όσα έκανα για το χωριό, γιατί εμένα με χώρισε και προτού 5-10 μέρες, να τρέχω ακόμα για το χωριό, να την εξυπηρετώ αυτή, τέλος πάντων, λέγαν οι παλιοί του χωριού, "θέλει μάτι να βγάλει δάκρυα". Εμείς κάναμε διανομές και δεν αφήναμε κανένα παραπονούμενο, κάναμε καταστάσεις, αυτή γιατί το μοιράζει το χωριό; αφού το χωριό τη θέλει μια φορά εγώ τη θέλω δέκα... αυτά έχω να πω, αν κάνουν οι αρχές αυτά, τότε εύγε!

Εγώ ήμουν Πρόεδρος και όχι Πάρεδρος ίσον κλητήρας του χωριού με τρία άτομα, εγώ όπως σας αναφέρω πιο πάνω, είχα στην πλάτη μου 920 άτομα και χώρια οι Αρχές (ευθύνες). Αυτά γράφω και ας τα λάβουν υπόψιν και οι χωριανοί, τι Πάρεδρο βγάλανε και ας τα λάβει και η Σεβαστή μας Πάρεδρος υπόψιν.

Ευχαριστώ πολύ!

Εγώ δεν ξέρω και πολλά γράμματα, αλλά έχω πείρα!

Απόκριες 2004

Μετά από ενέργειες του «Π.Σ.» ο Δήμος παραχώρησε πούλμαν τριαντάρι (για να μπορεί να περνάει την κρεμαστή). Έτσι δωρεάν μεταφέρθηκαν οι συγχωριανοί μας από Αθήνα-Πάτρα-Άρτα. Όλα λειτούργησαν πολύ καλά και μείναμε ευχαριστημένοι. Την κάθε στιγμή που ζήσαμε μας την δίνουν με κάθε λεπτομέρεια, με γλαφυρότατο τρόπο οι αγαπητοί μας χωριανοί κ. Λάμπρος Σκορδάς, η κ. Ανθούλα Στέρτσου και η κ. Σταυρούλα Γρηγ. Ζακοπούλου καθώς και οι συνοδευτικές φωτογραφίες.

Αποκριάτικο οδοιπορικό στον Αμάραντο Χαράλ. Σκορδάς - Φεβρουάριος 2004

Η μεταφορά των κέδρων από τους Γ. Κατή, Αντ. Πρόκο, Βασ. Ζακόπουλο και Σπ. Πετρή. Ευχαριστούμε τον κ. Αντώνη Πρόκο για τη βοήθειά του.

Βαθειά περασμένα μεσάνυκτα – 20 Φλεβάρη 2004 – ο καιρός για την εποχή του σχεδόν καλός, τα' ακραία καιρικά φαινόμενα – κρύο, χιόνια, παγετός – της περασμένης εβδομάδας παρήλθαν, η γυναικα μου και εγώ περιμένουμε το πούλμαν από την Αθήνα για τον Αμάραντο, του εκπολιτιστικού Συλλόγου μας, στο Αντίρριο. Η πολύωρη αναμονή, το γνώριμο τσουχτερό αεράκι του Ρίου, η μαζική προσέλευσης των αυτοκινήτων, ο απόηχος του πατρινού καρναβαλικού ξεφαντώματος, που έφτανε στ' αυτιά μας, άρχισαν να μας δημιουργούν απογοήτευση και η γυναικα μου κάπως θυμωμένη να μου λέει – απορώ με τον εαυτό μου πώς με ξεσήκωσες – εγώ τσιμουδιά, μέχρι που το πούλμαν έφτασε και έδωσε τέλος στην αγωνία. Μετά από έναν βιαστικό χαιρετισμό, με πρόσωπα που είχα χρόνια ν' ανταμώσω μπήκαμε στο πούλμαν.

Ο Παναγιώτης Ζακόπουλος που είχε τον όλον συντονισμό και την ευθύνη, πατριδολάτρης στο έπακρον, μας τακτοποίησε με ευγένεια και καλωσύνη, πάρα πολύ ωραία μας ανέβασε το πεσμένο ηθικό και ξεκινήσαμε. Τα αργόσυρτα και γεμάτα λυρισμό ηπειρώτικα τραγούδια, που μαρτυρούν στεναγμό και οδύνη και όλη τη νύχτα μας συντρόφευαν στο ταξείδι, μας άλλαξαν την ψυχολογία και μας απεδήμησαν στ' αγαπημένα μας μέρη. Φθάσαμε στην Κόνιτσα την δην πρωινή, κοιμάται βαθειά σε μια ομιχλώδη και συννεφιασμένη αγκαλιά, οι δρόμοι της φιλέρημοι και σιωπηλοί, σου προκαλούν μελαγχολία και στεναγμό, χάνεται, αφού ερήμωσαν τα χωριά της που τη ζωντάνευαν και την θέρμαιναν οικονομικά. Η πρωινή χειμωνιάτικη παγω-

νιά μας κράτησε εγκλωβισμένους στο πούλμαν πάνω από μια ώρα, και στο συμπαθητικό καφενείο του σταθμού απολαύσαμε το καφεδάκι μας με τους λιγοστούς καλωσυνάτους ανθρώπους της καθημερινής δουλειάς. Στις 10 η ώρα ξεκινήσαμε για τον Αμάραντο, ο δρόμος φιδοσέρνεται ανεβαίνοντας, το τοπίο ολόγυρα βαμμένο με το τεφρόν χρώμα των γηρατειών, τα δένδρα γυμνά, ναρκωμένα στην άγρια παγωνιά, οι κορυφές των βουνών κατάλευκες, αποτελούν μια τέλεια χειμωνιάτικη εικόνα που μας συναρπάζει. Ο δρόμος σε πολλά σημεία ακατάλληλος και επικίνδυνος, όμως η εμπειρία και η ψυχραιμία του οδηγού με τις άριστες επαγγελματικές ικανότητες μας γεμίζει σιγουριά. Αφού περάσαμε την "κρεμαστή" με τον Σαραντάπορο θολό, ορμητικό και αφηνιασμένο προκαλώντας δέος, φθάσαμε στον Άγιο Αθανάσιο της Αγ. Βαρβάρας και αντικρύσαμε το χωριό.

Από όλους μας ένα χαρούμενο επιφώνημα ακούστηκε, τον Μύλο, τον μυλαύλακο και το ποτάμι "Ζιάσακας" όσο που πρόλαβε ο φακός των ματιών μας να τα συλλάβει, απογυμνωμένο, ερειπωμένο το γραφικό κτίριο, μακριά από την βουκολική καλοκαιρινή ομορφιά, στάζει θλίψη, ανασαίνει βουβό, δέχεται τις σφυριές του χρόνου, αλλά κυρίως την απονιά όλων μας. Ο Μύλος είναι μνημείον αναφοράς, μια γλυκειά αναδρομή στο παρελθόν, ένας τόνος νοσταλγίας. Φθάσαμε στο χωριό, κατεβήκαμε από το πούλμαν και τραβήξαμε για το πατρικό μου σπίτι, που ήταν η επιθυμία μου να μείνω αυτό το 2ήμερο, παρά τις αντιρρήσεις της γυναίκας μου, ήθελα να το θερμάνω από την παγερή ερήμωση, να το γλυκάνω, να το φωτίσω, να ζήσω για λίγο τις ανάμεικτες αναμνήσεις. Τακτοποιηθήκαμε πολύ ωραία, φτιάσαμε σε λίγες ώρες το "μαντζάτο" της παλαιάς εποχής, με την "Μασσίνα" αναμμένη συνέχεια. Είμαστε καθ' όλα υποχρεωμένοι στον εξάδελφόν μου Γιώτη για την προθυμία και την καλωσύνη να μας εξυπηρετήσει, πραγματικός βιγλάτορας, διαφεντεύει σχεδόν όλη την περιοχή.

Τσιμπήσαμε κάτι, ντυθήκαμε καλά και δρόμο για την Αγία

**Ο κ. Λάμπρος Σκορδάς πρωτοστάτης
και μας γέμισε με ενθουσιασμό!**

**Τα Τζουτζουνίδια άρχισαν,
ο κόσμος κυκλικά παρακολουθεί και τραγουδάει!**

Ο κ. Βασίλης Παπαζήσης με το γιό του Δημήτρη βοηθούν στη συγκέντρωση των κέδρων!

Το πρωί της Κυριακής πήγαμε στην εκκλησία, ωραία ανακαινισμένη, ο Παπα-Νικόλας ξεκίνησε χαράματα από την Κόνιτσα, με άσχημες καιρικές συνθήκες και κίνδυνο, ακούραστος και χαρισματικός ιερέας, δώρον του Θεού για το χωριό μας, τέλεσε τη θεία λειτουργία, απλοϊκά, κατανυκτικά, μυστηριακά, με τα απλά του λόγια τα γεμάτα περιεχόμενο, σου δίνει την αίσθηση να επικοινωνείς με τα ουράνια, ηρεμεί ο νους σου και η καρδιά συγκινείται, ξεδιπλώνει

Από δεξιά Παν. Παπαζήσης, Σπύρος Πετρής, Νίκη Τσάτση.

Παρασκευή, συνηθίζεται από το σόι μας να έχει τον πρώτο λόγο στις επισκέψεις, για βοήθεια και ευχαρίστηση. Βγαίνοντας από το σπίτι, ένα αυτοκίνητο γεμάτο κέδρα με τους Γιώργο Κατή, Παναγ. Ζακόπουλο, Σπύρο – γαμπρόν Φώτη Τσάτση – που με πάθος και θέρμη στοργή, θέλουν ν' ανακυκλώσουν τις παλαιές μνήμες της αποκριάς, να κρατήσουν τις ρίζες, την παράδοση, την σπίθα κρυμμένη στη χόβολη, τα τζουτζουνίδια. Στην στροφή του "Γκόσιου", μόνος του ο Σταύρος Κούκης σέρνει ένα πελώριο Κέδρο μέσα στο ερημικό τοπίο, συναισθηματικός και δεμένος με την παράδοση, τη διάλεκτο, τα ήθη και τα έθιμα, την αγάπη του, τη νοσταλγία, τραγουδά το πάθος και το σκίρτισμα της καρδιάς του για το χωριό. Η νύχτα μας φάνηκε παράξενη, θολή, ύπουλη στα σκοτεινά, το σποραδικό δυνατό φύσημα του αέρα που με την τρομερή βουή του "τσέρου" μας καλωσορίζει, η φιλική παρουσία του "τσιρτσίφη", μας κράτησαν πολύ λίγο συντροφιά, γιατί η κούραση και η γλυκειά θαλπωρή της "Μασσίνας" μας παρέδωσε γρήγορα στην αγκαλιά του "Μορφέα".

τους πόνους, τους καημούς, τις αγωνίες και ζητάς το έλεος και την βοήθεια του Θεού, καθώς και τις μεσιτείες του Αγίου Γεωργίου. Μετά το σχόλασμα της εκκλησίας και τις καθιερωμένες ευχές φύγαμε, και βλέπω τις κοπέλες της παληάς εκείνης εποχής και σημερινές Μανάδες και Γιαγιάδες. Ανθούλα, Μερόπη, Νίκη, Λεύκο να διασχίζουν το χωριό, για κάποιες επισκέψεις, σε κάθε μέρος, καλτερίμι, σοκκάκι κοντοστέκονται και θυμούνται με βαθύ αίσθημα και συγκίνηση τις αλησμόνητες παλ-

ές χαρές και λύπες. Ψάχνουν να βρουν τη χαμένη νιότη, τις ευχάριστες, αγνές, γλυκές, ζωντανές εικόνες.

Το μεσημέρι της Κυριακής καθήσαμε σε κοινό γεύμα προσφορά για όλους τους χωριανούς, του εκπολ. συλλόγου, οι απουσίες των μονίμων κατοίκων πολλές, καθένας για τον δικό του λόγο.

Το φαγητό καλομαγειρεμένο, πλούσιο και νηστίσιμο, όπως το θέλει η παράδοση. Οι ποικιλίες και όλη η εξυπηρέτηση

της Τούλας και του Γιώργου, ικανοποίησε νομίζω και τους πλέον απαιτητικούς, το κρασί άφθονο, ο “Χάσκαρης και οι Γκοτσαραίοι” ζωντάνεψαν τις αναμνήσεις της ημέρας. Το κέφι, ο χορός που ακολούθησε ήταν αυθόρμητος, ήρεμος, καθολικός, κράτησε μέχρι 8 μ.μ. όπου όλοι μαζί πήγαμε για τα “τζουτζουνίδια”. Παρά τη συνεχή βροχή, και σε πείσμα όλων μας, τα κέδρα άναψαν και μια τεράστια φλόγα κατάπινε το σκοτάδι και φεγγοβολούσε ολόγυρα προκαλώντας έκπληξη, θαυμασμό, ευχαρίστηση και χιλιάδες σκλήθρες χοροπηδώντας χάνονταν στον ουρανό, και εμείς τραγουδώντας το τραγούδι “στον Άδη θα κατέβω” και χορεύοντας γύρω-γύρω ευχόμενοι ο ένας στον άλλο και του χρόνου καλλίτερα με μεγαλύτερη και νεώτερη συμμετοχή να μη ξεχασθούν οι ρίζες, οι παράδοσεις, τα έθιμά μας, και πάντοτε να μεταδίδονται και ν' αποτελούν γλυκειά νότα στο χωριό.

Η πρωινή ασταμάτητη βροχή της Καθαράς Δευτέρας, η ομίχλη που σαν λαναρισμένο μαλλί στη ρόκα τύλιξε ολόγυρα το χωριό, μας χάλασε την ψυχολογία της επιστροφής. Το πούλμαν έφθασε από την Κόνιτσα δύσκολα, αποχαιρετίσαμε τους χωριανούς, τους ευχαριστήσαμε και ξεκίνησαμε. Η ομίχλη, η βροχή, η ακαταλληλότητα του δρόμου μας προβλημάτισε αλλά ο οδηγός άριστος, η δυνατή βροχή μας συνόδεψε μέχρι την Αμφιλοχία, στο Ρίον αποχαιρετίσαμε την όμορφη συντροφιά και παρέα και τον οδηγό για το ωραίο και ανεπανάληπτο 2ήμερο οδοιπορικό στο χωριό, αλλά ευχαριστώ και τη γυναίκα μου γιατί με συντρόφευσε σ' αυτή τη γλυκειά τρέλα.

Ξεφάντωμα! Από τον Λάμπρο Σκορδά, τη σύζυγό του κ. Ανθούλα και την κ. Ανθούλα Στέρτσου.

Ο κ. Σπύρος Παπαϊωάννου ξεφαντώνει!

Οι μνήμες του χθες, στο σήμερα

Παναγιώτη μέσω του περιοδικού σου θέλω να συγχαρώ τον Πολιτιστικό Σύλλογο και ειδικά εσένα για την άφογη διοργάνωση που κάνατε το να πάμε στο χωριό και να ζήσουμε και να αναβιώσουμε τα ήθη και τα έθιμα του χωριού μας. Εμένα προσωπικά με γυρίσατε πολλά χρόνια πίσω όταν ήμουν μικρή που προσπαθούσαμε να κόβουμε μόνοι μας, μικρά τότε παιδιά και να κουβαλάμε τις ασπράκες και τα κέδρα δένοντας με μια τριχιά τα κουβαλούσαμε από τη Ραμνίτσα το ριζό και την κράπα ή και από την όρλα ακόμη ήταν για μας μεγάλη χαρά. Δε μας ένοιαζε η ταλαιπωρία πότε γκυλώντας μέσα στους κατσικόδρομους να μας φεύγουν ακόμα και τα παπούτσια από τα πόδια, ή να γκυλιόμαστε και εμείς μαζί με τα κέδρα, αλλά όταν έφθανε η μέρα που θα καίγαμε τα τζουτζουνίδια η χαρά μας ήταν μεγάλη, γιατί και εμείς συμμετείχαμε στην όλη χαρά τις αποκριάς. Δε θα ξεχάσω ποτέ όλα αυτά τα όμορφα χρόνια, καθώς εσείς με τη μεγάλη προσφορά του πολιτιστικού συλλόγου μου τα ξαναφέρατε πάλι στη μνήμη μου που ποτέ δε θα ξεχάσω. **Πιστεύω κάθε χρόνο να πηγαίνουμε και περισσότεροι στο χωριό και το λέω για όσους δεν ήρθαν (χάσανε).** Περάσαμε πάρα πολύ ωραία. Η διάθεση ήταν από όλους μας απερίγραπτη, ο χορός ήταν ασταμάτητος με παλιά και καινούργια τραγούδια. Το κέφι μεγάλωσε όταν εμφανίστηκαν οι Γκατσαραίοι, παίζανε καταπληκτικά το ρόλο τους, συγχαρητήρια! Άλλα και η αναβίωση του Χάσκαρη υπέροχη!

Το βράδυ βγήκαμε όλοι παρά τη δυνατή βροχή να κάψουμε τα τζουτζουνίδια, το κέφι αποκορυφώθηκε από όλους μας, νιώθαμε όλοι μας σαν μικρά παιδιά. Καίγοντας τις ασπράκες κέδρα κλπ. οι φλόγες ανεβαίνανε πολύ ψηλά πολύχρωμες, και εμείς με τις ομπρέλες ανοικτές χορεύαμε γύρω-γύρω από τις φωτιές και τραγουδάγαμε αποκριάτικα τραγούδια, στον Άδη θα κατέβω και στον παράδεισο κλπ. και πάλι ένα μεγάλο ευχαριστώ στον πολιτιστικό σύλλογο για τα ωραία εδέσματα και το υπέροχο κόκκινο κρασί που μας προσφέρατε στον ξενώνα του χωριού μας.

Υ.Γ. Παναγιώτη σε συγχαίρω για το όμορφο περιοδικό (Αμάραντος) γιατί νομίζω ότι εσύ είσαι ο συνδετικός κρίκος. Χάρη σε σένα μαθαίνουμε τα πάντα για το όμορφο χωριό μας, που πολλά δεν τα ξέραμε καθόλου. Να είσαι καλά. Ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

Ανθούλα Στέρτσου

Όπως παλιά και πάλι μαζί! Αριστ. οι
κ.κ. Νίκη Τσάτση, Μερόπη
— Παπαϊωάννου και Ανθούλα Στέρτσου.

Η κ. Ανθούλα Στέρτσου ζει
και χαίρεται την κάθε στιγμή
της εκδήλωσης!

Όνειρο – Θαύμα – Ευχή

Ήταν η πρώτη φορά που επισκέφθηκα το χωριό χειμώνα και μάλιστα τις απόκριες, καθώς και ένα όνειρο που πραγματοποιήθηκε φτάνοντας εκεί. Μακριά από όλους και όλα.

Χωρίς αμφιβολία το έζησα μέχρι και την τελευταία στιγμή.

Το λέω αυτό γιατί με την δυνατότητα που μου έδωσε ο Πολιτιστικός Σύλλογος Αμαράντου να συμμετάσχω στις εκδηλώσεις της Αποκριάς έγινα ένα με τους Αμαραντιώτες.

Έμαθα τι είναι το σχώριο, οι γκάτσαροι, ο χάσκαρης, τα τζουτζουνίδια.

Έμαθα το τραγούδι που λένε όταν καίνε τα τζουτζουνίδια, μου ερμήνευσαν λέξεις που άκουγα αλλά δεν ήξερα τι θα πουν. Ήπια καφέ κουβεντιάζοντας με άτομα μεγαλύτερης ηλικίας, άκουσα ιστορίες για μερικά χρόνια πριν και έμαθα πώς φτιάχνονται κάποια φαγητά του τόπου.

Όλα ήταν υπέροχα, ο εκκλησιασμός μας στον Αϊ-Γιώργη – μεγάλη η χάρη του – το δείπνο που προσέφερε ο Πολιτιστικός Σύλλογος* και το γλέντι που ακολούθησε κατά την διάρκεια της μέρας τελειώνοντας με τα ήθη και τα έθιμα του χωριού μας. Σχώριο – χάσκαρη – Γκάτσαροι – τζουτζουνίδια, τις περίφημες φωτιές, που με τις φλόγες στολίστηκε όλο το χωριό μας. Γεγονότα που θα αναπολώ μια ζωή και θα λαχταρώ πάντα να τα ζήσω ξανά.

Μέσα σε όλες αυτές τις δημιουργίες των απλών ανθρώπων του ακριτικού χωριού μας, το μόνο κακό ήταν η μη προσέλευση των νέων ανθρώπων.

Ευχή όλων λοιπόν περισσότερη συμμετοχή νέων και περισσότερο ενδιαφέρον των μεγάλων προς αυτούς.

Υ.Γ. Τα όνειρά σας ευχές μου!!!

Και μην ξεχνάτε! Στο ακριτικό αυτό χωριό που οποιοσδήποτε μπορεί να μελαγχολήσει να θυμάστε πάντα ότι! ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΗΣ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ.

Τελειώνοντας, συγχαρητήρια σε όλους αυτούς που δεν ξεχνούν το χωριό, παλεύουν πάντα για το καλύτερο δημιουργώντας ένα λαμπρό μέλλον. “Τον Πολιτιστικό Σύλλογο Αμάραντου”. Ευχαριστούμε πολύ όλους τους χωριανούς για την ζεστή φιλοξενία τους και την Αγάπη τους, πείθοντάς μας να ξαναέρθουμε.

Με Αγάπη και εκτίμηση
Σταυρούλα Γρηγ. Ζακοπούλου
26/2/2004

Στο μέσον η κ. Άννα Ζακοπούλου με την κ. Ανθούλα Στέρτσου και την κ. Σταυρούλα Ζακοπούλου.

* Το μαγείρεμα των φαγητών του αποκριάτικου τραπεζιού ήταν προσφορά του κ. Γιώργου και της κ. Δήμητρας Κατή. Τους ευχαριστούμε θερμά!

"Απόκρης και τζουτζουνίδια"

(αραμηνήσεις)

“Έλα Λάμπραινα να συγχωρεθούμε, μεγάλες γυναίκες είμαστε, απόκρης έχουμε, δεν το χωράει η ψυχή μου, να σε βλέπω στην βρύση και να μου γυρίζεις τα μούτρα να μη με αντικρίσεις.

Πάσχα θα έρθει, με τι καρδιά θα κοινωνήσουμε, ένας σύνορος να μας κρατάει 3 μήνες αμίλητες; Αμέσως η Μπάμπα μου σηκώθηκε από το σκαμνί και με δάκρυα την αγκάλιασε και φιληθήκανε. Σωτήραινά μου από τότε που ο καταραμένος μπήκε ανάμεσά μας, δεν με πιάνει ύπνος, να μολώσω με την καλύτερή μου συντροφιά; Βάλτον τον βακούφκο τον σύνορον όπου θέλεις, και παίρνει τα ποτήρια, τα γεμίζει κρασί και πίνουν στην υγεία και με πολλές άλλες ευχές, σαν να πήραν την θεία μετάληψη, και χωρίσανε ήσυχες, ήρεμες και ανάλαφρες. Δεν πρόφθασε να δρασκελίσει το κατώφλι της πόρτας, άρχισαν να την περικυκλώνουν μια ομάδα από 9-10 άτομα, περίτεχνα μεταμορφωμένοι: **φιλόκομψες νύφες με αυτάρεσκο καλλωπισμό, γαμπροί θορυβοκόποι και γλεντοκόποι, γέροι και γρηγές τσακισμένοι στην οδύνη και την απαντοχή, ήταν οι παραμορφώσεις.** Ούτι μώρ' κυρά “Γκατσαραίοι” την αγκαλιάζουν και την βάζουν στο χορό, δε χάνει ούτε στιγμή ο μαέστρος μπάρμπα Κώστας Δάψης, και το ακκορντεόν του ξεδιπλώνει τις νότες σε εύθυμους, ντόπιους, λαϊκούς σκοπούς, αρχίζοντας από το “δεν στ' είπα-ρε-φορφόλια-ρε-φορφόλια...”. Ο οβορός είχε γεμίσει από παιδιά και περίεργους που ψάχνοντας να τους αναγνωρίσουν, το κρασί έδινε κέφι-οι πίττες από τα σινιά, ο νοστιμότατος τηγανιτός μπακαλιάρος, τα πικάντικα ψητά χέλια, το τουλουμοτύρι, έδιναν ιδιαίτερο τόνο στο αποκρητικό τραπέζι που με περισσή φροντίδα ετοιμάζονταν. Οι απόκρης, το πανηγύρι αυτό, ήταν γεγονός καθολικό, νέοι, μεσόκοποι, γέροι, είχαν το δικαίωμα να απολαύσουν και να γευθούν κάθε είδους διασκέδασης.

Οι νοικοκυρές από μέρες ετοιμάζουν και συγυρίζουν τα σπίτια, τακτοποιούν τα μαντάτα, στολίζουν τους οντάδες και στρώνουν τους καναπέδες με ωραιότατα κιλίμια. Οι επισκέψεις έδιναν και έπαιρναν, παντού φιλοφρονήσεις, ευχές, ασπασμούς, ο “Χάσκαρης”, το παιχνίδι με τ' αυγό, σε πάρα πολλά σπίτια κυριαρχεί, και δίνει φαιδρότητα, γέλια χαρωπά, δυναμώνει το συναίσθημα της κοινωνικής και συγγενικής αγάπης.

Στο αποσκόταδο της ημέρας την σκυτάλη του κεφιού την παίρνουν οι νέοι, με την εύλογη αναμονή σ' όλους τους χωριανούς, ν' απολαύσουν και να γευθούν το θάμβος από το κάψιμο των κέδρων, τα περίφημα και αλησμόνητα “τζουτζουνίδια”. Από 20ημέρου και πλέον προ της αποκρηάς, τα παιδιά της 4ης-5ης-6ης του Σχολείου κάθε Τετάρτη και Σάββατο απόγευμα, τρέχουν με τσεκούρια-πριόνια και τριχές στους κοντινούς λόφους – Ριζό-Σιούμο-Μαρκοτουράχη-Βολόντερο-Ζελενίτσα και αλλού, για να κόψουν κέδρα και να τ' αποθηκεύσουν κάθε μαχαλάς για λογαριασμό του, και να καούν το βράδυ της τελευταίας Κυριακής της αποκρηάς στα “τζουτζουνίδια”. Το ποιος μαχαλάς θα έχει περισσότερα κέδρα, δημιούργησε έναν επικίνδυνο ανταγωνισμό, κλέψιμο των κέδρων ο ένας του άλλου μαχαλά, επιδρομή πετροπόλεμου, σκληρή φύλαξη και ένας σωρός από άλλες συνέπειες. Θυμάμαι ένα περιστατικό που έγινε την δεκαετία του 50, ο Αποστόλης Παπαμιχάλης* (τσόλες) κατόρθωσε να παραπλανήσει με την παρέα του, το θρυλικό και επιθετικό τσομπανόσκυλο “Τσέμπο” που φύλα-

γε τα κέδρα και τις ασπράκες και έκλεψε 10 ασπράκες μεταφέροντας στην Ράχη με τιμές θριαμβευτού, αυτό έγινε σε βαθειά και ασέληνα μεσάνυκτα. Με το άναμμα της φωτιάς και τις σκλήθρες να παιχνιδίζουν, δημιουργείται μια ανεπανάληπτη εικόνα, διαπεραστικές φωνές, χαρούμενα τραγούδια και ο χορός γύρω-τριγύρω από την φωτιά με το αλησμόνητο τραγούδι “Στον Άδη θα κατέβω και στον Παράδεισο”. Οι αδύναμες και χαρωπές μορφές των παιδιών στην αντίλαμψη της φέξης στη νυκτιά, γοητεύουν τους μεγάλους στο χωριό μας, που βλέποντας τους μικρούς, θυμούνται τα παλιά χαρούμενα παιδικά χρόνια, που δεν γυρίζουν πια. Τον ξορκίσαμε τον καταραμένον Λάμπραινα μου απόψε, και του χρόνου Σωτήραινά μου ψέλλισαν χαρούμενες. Η παλίνοστησις στην μνήμη μας των παληών αυτών **αξέχαστων εικόνων των εθίμων μας στο αγαπημένο μας χωριό Αμάραντο**, θέλγουν τις αισθήσεις μας, με τα ωραία στιγμιότυπά των και παραμένουν στις καρδιές μας τρυφερές, αγνές γλυκές και χαρωπές και να συνεχίζονται στους νέους.

Χαράλαμπος Σκορδάς
Φεβρουάριος 2004

* (βλέπε σελ. 31)

Το παιχνίδι με το αυγό,
ο “Χάσκαρης”.

Αριστ. ο κ. Παν. Παπαζήσης,
ο μικρός Δημήτρης Βασ.
Παπαζήσης, η κ. Χριστιάνα
Παπαζήση και
ο κ. Γιώργος Λαναράς
(γιος της Ελευθερίας Παπαζήση).

Γκατσαραίοι. Η συμμετοχή τους ολοκλήρωσε την εκδήλωση, προσδίδοντας χρώμα παραδοσιακό και χαρά! από αριστ. Βασίλης Ζακόπουλος, Δήμητρα Κατή και Όλγα Τσάτση-Πετρή.

Χορός! Κέφι! Ενθουσιασμός!

2004 ΠΑΣΧΑ

Παρά τον βροχερό και σχεδόν χειμωνιάτικο καιρό, αρκετοί Αμαραντιώτες κατέφθασαν στο χωριό για να γιορτάσουν εκεί το Άγιο Πάσχα. Έτσι όλοι μαζί, όσοι βρεθήκαμε, μας δόθηκε η ευκαιρία να νιώσουμε σε βάθος και έκταση το ανθρώπινο δράμα και να λουστούμε στο φως και στη ζεστασιά της Θεϊκής Αγάπης, να ζήσουμε το μεγαλείο της Αναστάσεως και να ευχηθεί ο καθένας τη δική του Ανάσταση και του τόπου μας!

Φωτ. εξωφύλλου: αριστ. Δημήτριος Γεράσης και δεξιά Απόστολος Παπαμιχαήλ τσουγκρίζουν αυγά. Πάσχα παλιότερης εποχής.

Αριστερά: Το στόλισμα του Επιταφείου. Η κ. Έλλη Ζακοπούλου και η κ. Γιώτα Κασιόλα με την κόρη της Όλγα. Δεξιά: Η περιφορά του Επιταφείου.

Βαφτίσια στο χωριό!

Μετά το γεγονός της Αναστάσεως ένα άλλο γεγονός ήλθε να γεμίσει με χαρά και ζωή το χωριό μας. Η βάπτιση του παιδιού του Βασιλείου Νικ. Ζιάκου. Επιτέλους ένα χαρμόσυνο γεγονός. Χρόνια είχε να γίνει. Τελέστηκε τη δεύτερη ημέρα του Πάσχα. Έφθασαν στο χωριό με συγγενείς και φίλους από την Θεσσαλονίκη και τις Σέρρες και αυτό τους τιμά ιδιαίτερα. **Το όνομα αυτού Νικόλαος! Να ζήσει! Καλή τύχη να έχει στη ζωή του.** Συγχαρητήρια στους γονείς και τους νονούς γι' αυτήν τους την επιλογή. Και σε άλλα να χαρούμε!

Η στιγμή της βαπτίσεως από τον πατέρα Νικόλαο

Ο μικρός Νικόλαος με τους γονείς και τους νονούς του.

Ακολουθούν, Αναστάσιμα μηνύματα!

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΔΡΥΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ & ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 87 – ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2004
(απόσπασμα)

“Και εγενόμην νεκρός, και ιδού ζων ειμι εις τους αιώνας των αιώνων”

Αγαπητοί μου Χριστιανοί,
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

...Παρ' όλον ότι οι εχθροί του Χριστού εχάρηκαν με την σταύρωσή Του, Εκείνος “συνέτριψε μοχλούς αιωνίους ... και τριήμερος, ως εκ κήτους Ιωνάς, εξανέστη του τάφου”. Χριστός Ανέστη! Το βεβαιώνουν οι Άγγελοι, οι Μυροφόρες γυναίκες, οι άγιοι Απόστολοι. Το διακηρύσσει αταλάντευτα, είκοσι αιώνες τώρα, η Εκκλησία. Και ο πρωτοκορυφαίος απόστολος Παύλος θα γράψῃ θριαμβευτικά: “Χριστός εγερθείς εκ νεκρών ουκέτι αποθνήσκει, θάνατος αυτού ουκέτι κυριεύει” (Ρωμ. στ' 9). Ο θάνατος, που είναι ο πικρός καρπός της αποστασίας και της αμαρτίας, δέχτηκε καίριο πλήγμα με την Ανάσταση του Θεανθρώπου, ο Οποίος μεταδίδει πλέον στους ανθρώπους ζωή από τη δική Του ζωή, μεταδίδει χαρά και ειρήνη και πνευματική αγαλλίαση. Έτσι, ο πιστός οπαδός του Αναστάντος Κυρίου, ο αληθινός και συνειδητός χριστιανός, αντιμετωπίζει με θάρρος και καρτερία τον θάνατο. Δεν τρέμει και δεν φοβάται. Έχει την ελπίδα και την προσδοκία του στον Αναστάντα. Και μαζί με τον υμνογράφο του θαυμασίου Κανόνος του Πάσχα ψάλλει και αυτός, γεμάτος ελπίδα και χαρά: “Σαρκί υπνώσας ως θνητός, ο Βασιλεύς και Κύριος, τριήμερος εξανέστης, Αδάμ εγείρας εκ φθοράς, και καταργήσας θάνατον· Πάσχα της αφθαρσίας, του κόσμου σωτήριον”.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Η Ανάσταση του Κυρίου μας δίνει, ακόμη, και μίαν άλλη βεβαιότητα: Ότι όσο κι αν φαίνεται να νικά και να θριαμβεύη το κακό και η αδικία, στο τέλος θα υπερισχύσῃ το δίκαιο και η αρετή. Οι χριστιανοί μοιάζουν μερικές φορές σαν πλάσματα αδύναμα, που περιφρονούνται από τους άλλους. Κάποτε, ίσως, κατασυκοφαντούνται και αδικούνται. Όμως, ας μη φοβούμεθα και ας μη δειλιάζουμε. Γιατί, αν πραγματικά ανήκουμε στην παράταξη του Νικητού Κυρίου μας, είναι βέβαιο ότι στο τέλος μας περιμένει – με την δύναμη και την χάρη Εκείνου – η νίκη και ο θρίαμβος, όπως ο Ίδιος το έχει κατηγορηματικά βεβαιώσει: “Ει εμέ εδίωξαν, και υμάς διώξουσιν” (Ιωάν. Ιε' 20). “Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· αλλά θαρσείτε, εγώ νενίκηκα τὸν κόσμον” (Ιωάν. Ιστ' 33)...

**ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!
ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!**

Διάπυρος ευχέτης εν Χριστώ Αναστάντι
ο Μητροπολίτης
Δρυινουπόλεως, Πωγωνιανής & Κονίτσης ΑΝΔΡΕΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

april 94

(απόσπασμα)

Αυτή την Νέα Εποχή της Αναστάσεως των νεκρών και της αιωνίου Ζωής, δεν μπορεί καμμία ιδεολογία και κανένας πλανητάρχης να την υποκαταστήσει με ηχηρά συνθήματα του πεσμένου κόσμου. Ο Ιησούς Χριστός “εγένετο απαρχή των κεκοιμημένων” και η Εκκλησία Του σαλπίζει το ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ. Οι Απόστολοί Του, που τον εγκατέλειψαν κατά το πάθος του, οδηγήθηκαν μετά στο μαρτύριο χαίροντες κατά το πάθος του, οδηγήθηκαν μετά στο μαρτύριο χαίροντες και διακηρύττοντες το ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ. Διαφορετικά δεν θα πήγαιναν βεβαίως για ένα ψέμα να μαρτυρήσουν. Το αναφωνεί ο διώκτης Σαούλ, ο μετέπειτα κοσμοκήρυκας Απόστολος Παύλος. Τέλος το διακηρύττουν εκατομμύρια λευκά γηρατειά και ανοιξιάτικα νιάτα, που αποκεφαλίζομενοι έψαλον το ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ.

Αυτό το μήνυμα της Αναστάσεως δύο χιλιάδες χρόνια τώρα μεταδίδεται με την Αγία βιωτή Αρχιερέων, Ιερέων, Μοναχών, Μοναζουσών, αλλά και λαϊκών πιστών χριστιανών, που με την πίστη τους στην Ανάσταση του Κυρίου “κατηγωνίσαντο Βασιλείας”. Αντιμετωπίζουν με καρτερία και υπομονή ασθένειες, οικονομικές δυσχέρρειες, συκοφαντίες και διωγμούς, διότι προσδοκούν “Ανάστασιν νεκρών και ζωήν του μέλλοντος”. Αυτή την ένδοξη Ανάσταση του Χριστού, που είναι και δική μας Ανάσταση, κηρύττει στον υπέροχο κατηχητικό του λόγο ο Ιερός Χρυσόστομος, που διαβάζουμε στο τέλος της Αναστάσιμης λειτουργίας. Σκιρτά από ανείποτη χαρά η κάθε χριστιανική ψυχή που βιώνει την Ανάσταση και μετέχει της Θείας Λειτουργίας. Αναφωνούμε και εφέτος “Ανέστη Χριστός και πεπτώκασι δαίμονες, Ανέστη Χριστός και χαίρουσιν Άγγελοι, Ανέστη Χριστός και ζωή πολιτεύεται”.

Αγαπητοί μου εν Χριστώ αδελφοί, εύχομαι ολοψύχως από τα βάθη της Πατρικής μου καρδιάς, να φωτίζεται η ζωή μας από το φως της Αναστάσεως και να θερμαίνεται η καρδιά μας σε έργα αγάπης και αρετής, προς σωτηρίαν των ψυχών και δόξαν της Παναγίας Τριάδος.

*Ο Ποιμενάρχης σας
Ο Φωκίδος Αθηναγόρας*

ΕΡΓΑ ΠΟΔΑΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Αναβάθμιση του Τηλεπικοινωνιακού Δικτύου!

Μετά από πρόταση του κ. Γεωργίου Παπαμιχαήλ συγχωριανού μας και ταμία του Πολιτιστικού Συλλόγου, για αναβάθμιση του Τηλ/κού Δικτύου, το θέμα τέθηκε προς συζήτηση στο Δ.Σ. και αποφασίστηκε ομόφωνα να γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες για την υλοποίηση. Στείλαμε γραπτή αίτηση και επικοινωνήσαμε προσωπικά με τους υπευθύνους, για να δώσουμε την πραγματική διάσταση του προβλήματος. Σε μικρό χρονικό διάστημα ο ΟΤΕ ανταποκρίθηκε παρά τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες. Με βροχές, με χιόνια, με κρύο, μέσα στο καταχείμωνοι οι ηρωικοί υπάλληλοί του έκαναν αυτό που τους ζητήθηκε. **Αναβάθμιση!** Παντού καινούρ-

Υπάλληλος του ΟΤΕ στο καταχείμωνο φέρει εις πέρας το έργο που ανέλαβε, καταβάλλοντας ηρωικές προσπάθειες.
(φωτ. κ. Παν. Σκορδά, τον οποίο ευχαριστώ θερμά)

γιες κολώνες, αλλαγή καλωδίων, πολλαπλασιασμός γραμμών, σύνδεση των νέων συνδρομητών που ήταν σε εκκρεμότητα, συγκέντρωση των καλωδίων σ' ένα κεντρικό (περιέχει διακόσιες γραμμές). Η Αναβάθμιση αφορά και τα Λουτρά αλλά και την Αγία Βαρβάρα, αφού ανήκουν στο ίδιο κέντρο, στο δικό μας. Έργο πολλών εκατομμυρίων (δρχ.) έργο ζωής για το χωριό μας! Ο Πολ. Σύλλογος ευχαρίστησε τηλεγραφικώς τον Περιφερειάρχη ΟΤΕ κ. Σπύρο Πεταλά και τον κ. Σωκράτη Μπαλάφα, προϊστάμενο Διαμερίσματος ΟΤΕ. Και πάλι η απάντησή τους ήταν άμεση. Υποσχέθηκαν ότι πάντα θα βρίσκονται στο πλευρό των κατοίκων προσφέροντας τις υπηρεσίες τους! Απέδειξαν ότι δεν είναι παντού ανάλγητο το κράτος. Πιο πολύ εξαρτάται από μας. Αν είμαστε αγαπημένοι, δεν προβάλλουμε εγωισμούς και άλλα συμφέροντα και εργαζόμαστε εντατικά, τότε πετυχαίνουμε!

Ενοικίαση των ιδιωτικών εκτάσεων!

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος μετά από πλειοδοτικό διαγωνισμό (Δημοπρασία) ενοικίασε τις ιδιωτικές εκτάσεις (βοσκότοπους) ως ακολούθως. 1) Γκορίτσα – Μαριά, έναντι του ποσού των 1000,00 Ευρώ στον κ. Κων/νο Κοκοβέ 2) Από Λεύκα – Κουμπλιές έως όρια Δ. Δ. Βούρμπιανης – Πυρσόγιαννης με το ποσό των 6.505,00 Ευρώ στον κ. Ευθύμιο Μπομπόρη. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ο κ. Χρήστος Ζιάκος προσπάθησε να δημιουργήσει προβλήματα στο σύλλογο αλλά και στους συμμετέχοντες. Χωρίς βεβαίως να το πετύχει. Μετά από τρεις ημέρες η νύφη του κ. Αθηνά Ντάκουλα κατέθεσε αίτηση στο Δήμο Κονίτσης, ζητώντας να ακυρωθεί η Δημοπρασία με τη δικαιολογία ότι νοικιάσαμε και δημοτικές εκτάσεις. Χωριανοί... θέλουν να γίνουν νοικοκύρηδες στα χωράφια μας, είχαν γλυκαθεί τόσα χρόνια και τώρα τους πείραξε. Τρώγαν τα χωράφια μας σχεδόν δωρεάν. Αρκετά πια. Ο Πολιτιστικός Σύλλογος το νέο Δ.Σ. στάθηκε πανάξιο στην αποστολή του, πιστεύω ότι θα συνεχίσει να στέκεται ακλόνητο στις όποιες ραδιουργίες και επιθέσεις, έχοντας δίπλα του όλους εμάς που αγαπάμε και σεβόμαστε την περιουσία μας, το χωριό μας, τον εαυτό μας! Για ό,τι προκύπτει θα σας ενημερώνω...

Μύλος

Νέο τραπέζι έφτιαξε ο Π.Σ. σε αντικατάσταση του παλαιού που είχε σαπίσει. Διαμορφώθηκε ο χώρος δίπλα στον Πλάτανο, έγινε μικρό πέτρινο τοιχίο και στρώθηκε με πλάκα. Έτσι θα υπάρχει πιο άνεση στους επισκέπτες χωριανούς και ξένους.

ΟΡΕΙΝΗ ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Έγινε ο πρώτος διεθνής αγώνας ορεινής ποδηλασίας, το Σάββατο 24 Απριλίου. Διοργάνωσε ο Οργανισμός Νεολαίας και Άθλησης "Ι. Πραβατζής" Δ. Κόνιτσας σε συνεργασία με την Ελληνική Ομοσπονδία Ποδηλασίας.

Ο Μαραθώνιος ήταν ενταγμένος στο παγκόσμιο πρόγραμμα της παγκόσμιας ομοσπονδίας της κατηγορίας E-1. Η εκκίνηση δόθηκε στις 11 το πρωί από την στροφή προς Άγιο Νικόλαο πλησίον των Λουτρών. Ο τερματισμός έγινε στο στάδιο της Κόνιτσας, όπου έγινε και η ανάλογη γιορτή. Συγχαρητήρια για τη διοργάνωση. Χάθηκε όμως μια καλή ευκαιρία να διαφημισθούν τα Λουτρά και το χωριό μας. Όλο το οικονομικό ποσό κατά πληροφορίες 12.500 Ευρώ δαπανήθηκε στον τερματισμό. Για την εκκίνηση ούτε 1 Ευρώ. Υπεύθυνος για μια ακόμη φορά βεβαίως ο Δήμος "μας"!

Στροφή Λουτρών-Άγ. Νικολάου. Η εκκίνηση.

Η ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

Στη φωτογραφία διακρίνονται η Μάγδα και η Χριστίνα, κόρες του Γιάννη και της Γιαννούλας Τσάτση. Ντυμένες με την παραδοσιακή στολή λόγω της επετείου της 25ης Μαρτίου στο Ηπειρώτικο σπίτι, σε πολιτεία της μακρινής και ξένης Αμερικής. Παιδιά μεγαλωμένα εκεί, αλλά με τις αρχές και τις αξίες της ιδαίτερης, της εδώ πατρίδας, φρόντιζαν οι γονείς γι' αυτό από τα μικρά τους χρόνια, θυμόμαστε τις συνεχείς τους επισκέψεις στο χωριό. Έτσι οι μνήμες που καταγράφηκαν από το περιβάλλον στα παιδικά και εφηβικά τους χρόνια, έμειναν ανεξίτηλες. Καθοριστικές της "ταυτότητάς" τους καθοδηγητικές στις κατοπινές α-

ναζητήσεις τους, στους ποικίλους ρόλους της ζωής. Ζωντανές και λειτουργικές οι βιώσεις. Υποδομή στέρια, από το χωριό και από την οικογένεια. Κυρίως απ' αυτήν. Που στέκεται πάντού και παραμένει σε μικρογραφία η μακρινή πατρίδα. Και είναι ευτυχείς οι νέοι εκείνοι που η παράδοση, η προγονική, διατηρείται δρώσα. Δεν απειλείται η ατομικότητά τους από τη μαζικοποίηση και την ανωνυμία. Δεν τους κουράζει η ξενιτιά, δεν τους αποξενώνει, δεν αφομοιώνονται. **Είμαστε υπερήφανοι για την Αμαραντιώτικη οικογένεια της Αμερικής, για τους γονείς και τα βλαστάρια.** Ελπίζουμε και οι νέες γενιές με το ίδιο πάθος να μεταδώσουν στις επόμενες τη συνείδηση των ριζών, τη δύναμη της καταγωγής της προγονικής κληρονομιάς. Χριστίνα, σου εύχομαι καλά στέφανα, είμαι σίγουρος ότι και τα παδιά σου που με το καλό θαρθούν, θα γαλουχηθούν με τα ίδια ιδανικά που μεγάλωσες και συ, με την αγάπη για τον Αμάραντο! Η ΩΡΑ Η ΚΑΛΗ!

Κοινωνικά:

Βαπτίσεις:

■ Ο κ. Παναγιώτης Γ. Κατής και η κ. Ελένη Σκλαβενίτη, εβάπτισαν το γιο τους στις 2 Νοεμβρίου του 2003 στους Αγίους Αποστόλους Νίκαιας.

Το όνομα αυτού Γεώργιος.

■ Ο Βασίλειος Ν. Ζιάκος και η Αφροδίτη Θ. Τζιφρή, εβάπτισαν το γιο τους στο χωριό μας στον Άγιο Γεώργιο στις 12 Απρ. 2004. Το όνομα αυτού Νικόλαος.

Και ο Γεώργιος και ο Νικόλαος, να ζήσουν και να έχουν καλή τύχη στη ζωή τους.

Κηδείες:

■ Η Βικτωρία Τσώχου γεννήθηκε στις 7-10-1906 στον Αμάραντο. Παντρεύτηκε τον Ιωάννη Παπαϊωάννου και απέκτησαν πέντε κορίτσια. Την Ευδοκία, την Κωνσταντίνα, την Λευκοθέα, την Ελένη και την Αφροδίτη. Απεβίωσε στις 24-2-04. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τη σκεπάζει. Θερμά συλλυπητήρια, σε όλους τους συγγενείς.

■ Ο Χρήστος Ζούμπος, γεννήθηκε στη Μεγαλόχαρη Άρτας. Παντρεύτηκε τη Σοφία Πολίτη και απέκτησαν δύο παιδιά το Δάκη και τον Βαγγέλη. Ασχολήθηκε με οικοδομικές εργασίες και δυστυχώς την 1-3-2004 συνέβη ατύχημα που του στοίχισε τη ζωή. Νεότατος μόλις 52 χρονών. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει. Θερμά συλλυπητήρια σε όλους τους συγγενείς.

■ Η Κλεοπάτρα Ζιάκου του Βασιλείου, γεννήθηκε στις 4-11-1917 στον Αμάραντο. Παντρεύτηκε τον Θεοχάρη Στέρτσιο και απέκτησαν τρία παιδιά. Την Αλεξάνδρα, την Φρειδερίκη και τον Ναπολέων. Απεβίωσε στις 12-4-04. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που την σκεπάζει. Θερμά συλληπητήρια σε όλους τους συγγενείς.

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
(Η φωτογραφία είναι προσφορά της κ. Αλεξάνδρας Τζάφου,
την οποία θερμά ευχαριστώ)

ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ:

Η νέα διεύθυνση της σελίδας του χωριού μας:

www.amarantos-konitsas.org.gr

Υπό την αιγίδα του "Πολιτιστικού Συλλόγου".

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Αρχές δεκαετίας του '60

Διακρίνονται όρθιες από αριστερά: Φλωρίτσα Ζακοπούλου, Ανθούλα Γιαννούλη, Βικτωρία Ζιάκου.

Καθισμένες: Η Βικτωρία Ζακοπούλου και η Σωτηρία Νάκου.

(Η φωτογραφία είναι προσφορά της κ. Ανθούλας Γιαννούλη-Στέρτσου, την οποία θερμά ευχαριστώ).